

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 172: Forslag til lov om nedlæggelse af amtskommunerne.

Af Poul Nødgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 7/2 95).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 22 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

22) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om indskrænkning af de tre offentlige forvaltningsled til to.

Af Torben Rechendorff (KF) m.fl.
(Fremsat 7/2 95).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Fremskridtspartiet har genfremsat lovforslaget om nedlæggelse af amtskommunerne med stort set de samme begrundelser, som er anvendt ved tidligere fremsættelser. Om dette forslag vil jeg blot sige, at vi har den samme holdning til det, som vi havde sidste gang, og den er negativ.

Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag er lidt mere nuanceret. Det Konservative Folkeparti foreslår et udvalgs- eller kommissionsarbejde om indskrænkning af de nuværende tre offentlige forvaltningsled til to. Af bemærkningerne til forslaget fremgår det klart, at indskrænkningen skal ske ved nedlæggelse af amtskommunerne, og der nævnes forskellige eksempler på, hvordan amtskommunernes opgaver kan varetages på anden vis.

Der synes derfor snarere at være tale om en opfordring fra Det Konservative Folkeparti til at iværksætte et udvalgs- eller kommissionsarbejde om, hvordan amterne skal nedlægges. I regeringen mener vi imidlertid, at dette udgangspunkt hverken er sagligt eller rimeligt. Det er jo altid det letteste at tale abstrakt om strukturer, men problemerne viser sig, når der skal foretages en konkretisering.

Udgangspunktet bør derfor i stedet være en saglig vurdering af de opgaver, samfundet skal have varetaget, og som i dag varetages på tre niveauer, herunder i amtskommunerne. Det relevante spørgsmål må derfor være: Er der

nogen opgaveområder, der kan varetages på en bedre måde end i amtskommunalt regi?

Når det gælder amtskommunernes hovedopgave, altså sygehusvæsenet, finder jeg, der er grund til at fremhæve, at amtskommunerne har gennemført en rationalisering af det danske sygehusvæsen, så det i dag regnes blandt verdens bedste og billigste. Også inden for særfor-sorgen, som ikke ligefrem blev varetaget på optimal måde, da den lå i statsligt regi, har amternes administration været præget af en betydelig kreativitet, men også af politisk vilje til at gennemføre fornyelse og omstilling.

Regeringen vil gerne medvirke til at gennemføre ændringer i opgavernes placering, hvis der konstruktivt kan peges på områder, der kan varetages bedre et andet sted, end det sker i dag. Regeringen vil dog slå fast, at der ikke er noget grundlag for at nedlægge amtskommunerne. Det betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at den amtskommunale inddeling og opgavevaretagelse er fredhellig.

Regeringen er ikke fremmed over for den tanke, at amtskommunerne og de amtskommunale opgaver eventuelt kan organiseres på en mere fleksibel måde. Det fremgår også helt præcist af det lovforslag om kommuners og amters mulighed for at udføre opgaver for hinanden, vi i øjeblikket behandler her i Folketinget. Men dette forslag er Det Konservative Folkeparti til gengæld fuldstændig frontalt imod af rent ideologiske grunde.

Jeg vil også henvise til, at regeringen for nylig har nedsat en hovedstadskommission til at se på problemerne i hovedstaden. Der er et reelt behov for en strukturomlægning i hovedstadsområdet. Hovedstadskommissionen er nedsat for at foretage en tilbunds-gående analyse af forholdene i hovedstadsområdet, og kommissionen skal på baggrund heraf opstille nye modeller for den amtskommunale struktur, opgaveløsningen og finansieringen. Som led i kommissionens undersøgelser vil det blive overvejet, hvordan en moderne regional myndighed skal se ud, hvilke opgaver den skal have, hvordan den skal styres, og hvor stor den skal være.

Det er muligt, at kommissionen vil finde frem til nogle nye kommunale enheder, der på væsentlige punkter adskiller sig fra de amtskommuner, vi kender i dag; men det kan også være – i hvert fald teoretisk set – at overvejelserne ender med at fastslå, at den nuværende ordning er den mest hensigtsmæssige. Det er der ingen af os, der kan vide noget om endnu,